

Guer-Blanc

homenatge de Palau Ferré a Picasso

Rosa de les Neus Marco-Palau
 Doctora en Comunicació i Filologia
 *Rosadelesneus.marco@gmail.com

Títol: *Guer-Blanc*

Autor: **Maties Palau Ferré**

Tècnica: **Oli sobre tela**

Mides: **130 x 162 cm**

Any: **1971**

Exposat: **Museu d'Art Palau Ferré de Montblanc**

(Exposat a Syracuse (Estats Units) en l'homenatge a Picasso en el 90è aniversari)

Podall (Montblanc), ISSN e 2014-6957, núm. 8 (2019) p. 212-214

Estats Units, Gernika i Montblanc

Amb el títol *Guer-Blanc* Palau Ferré ret homenatge a dues ciutats, a Gernika, pel que representa, i a Montblanc, la seva vila. Palau Ferré va ser l'únic pintor de la Península Ibèrica que participà a l'homenatge «Picasso-90» organitzat per la Universitat de Syracuse de Nova York, als Estats Units.

Guer-Blanc és considerat una de les obres-síntesi de l'art de Palau Ferré. Joan Maria Pujals (1997: contraportada) el defineix com «l'expressió coral d'un missatge pictòric que amb la seva intensitat cromàtica se'ns emporta». Algunes de les seves representacions i símbols es trenen amb referències picassianes; però Vallès (1997: 5) explica com Palau Ferré «sempre ha volgut assemblar-se a ell mateix, els altres són companys de camí».

El *Guernica* és el valor testimonial d'un bombardeig, l'any 1937. Gernika era sobretot una població de dones i nens, ja que molts homes estaven en combat; les dones i els nens (Arnheim 1977: 31) han estat sovint presentats per Picasso com la perfecció de la humanitat, i per tant un atac a ells representava un atac dirigit contra el nucli d'aquesta.

Seguint aquesta línia, el *Guer-Blanc* és una al·legoria del pas de la destrucció a la construcció, on aquesta darrera és Montblanc, la Conca, Catalunya. Hi ha una transferència de valors universals entre les dues obres.

***Guer-Blanc*: esperança i renaixement**

El *Guer-Blanc* representa el trajecte cap a un futur, una porta oberta a l'esperança i la fe en la humanitat. Pel que fa al traçat dels paràmetres conceptuals que sostenen l'edifici del quadre, veiem com en l'obra de Palau Ferré la mirada enceta nous horitzons, l'ull capta tot un món de vida que reneix de les cendres. El sol brilla, el colom porta una branca d'olivera, l'home, la dona, la natura, tot ens indica vida, la noia mira per la finestra oberta a la llum, està lliurada a l'espai, heus aquí el concepte de llibertat. Palau Ferré (1971) va exposar en un article reflexions envers les interpretacions del quadre; en aquest fragment trobem la idea de la necessitat de renéixer i avançar:

Hem plorat amb tu, hem viscut una ànsia conjunta, una esperança. En la revolució l'ideal perd força bàsica, quietud que anuncia el fi d'un ahir sense vitalitat possible. Tornar una altra vegada a zero. Dubte?, responsabilitat?... rellotge parat a les sis de la tarda. La vida i l'art quan no avancen van endarrere, estaticitat impossible, obligació de caminar a un mateix pas.

Partint d'aquesta ànsia d'esperança i de l'expressada obligació de caminar, aquest quadre icona gira entorn de dos pols, un de concret i finit, la lluita amb la fera, i l'altre d'ideal, la dona. A la meitat superior de l'obra trobem el factor espiritual representat pel sol, el colom i la noia de la finestra. A la meitat inferior de la peça tenim la lluita de l'home amb la fera, enfrontats, mesurant-se les forces.

En l'obra de Palau Ferré, l'home amb figura atlètica lluita, domina la bèstia i triomfa, es converteix en heroi, i la bèstia, símbol dels instints i l'animalitat, queda neutralitzada. A l'altre extrem del *Guer-Blanc* hi ha una noia vestida de vermell, símbol del foc, la força, la vitalitat i la passió, característiques que traspuen les sensacions de renaixement i superació que implica el quadre. Aquesta esperança és la que havia desaparegut en l'obra de Picasso, en què la noia cau de la finestra d'una casa encesa per les flames, que representa la part de la població que patí les bombes incendiàries (Boix, Creus 1981: 4). En el *Guer-*

blanc ens trobem, per contra, el triomf de l'espiritualitat sobre l'animalitat, de la vida sobre la mort. L'artista volia engendrar una nova esperança (Salcedo, 2011:51).

Símbols de pau i plenitud

Si ens fixem en el petó de la noia i el colom veurem que es tracta d'una imatge de pau. I sota la noia sorgeixen uns gladiols grocs, una flor que simbolitza l'arribada de la vida, el naixement i la natura. De la mateixa manera, la noia amb el llaüt vesteix de blau, color dels somnis, de les meravelles i de saviesa. També, Palau Ferré fa evolucionar el cavall des de la contorsió del *Guernica* fins a la plenitud del *Guer-Blanc*.

Centrem ara la mirada en el sol: En el quadre de Palau Ferré l'astre comparteix la posició espacial amb el del *Guernica* –ovalat, buit i volgutament artificial–, en canvi, el sol de Palau Ferré és un sol natural, fort i clar, ple de colors i llum, és un sol que il·lumina la composició, que l'abraça. Finalment, observem el colom, el de Picasso és un colom de la pau abatut; mentre que el Guer-Blanc, en canvi, és verd i porta una branqueta d'olivera al bec, símbol d'esperança i regeneració (Marco-Palau, 2011:131).

La simbiosi entre els dos quadres ens aporta aquesta especial evolució i abstracció de la realitat i de l'ideal. Aquest quadre, com tota la seva obra, expressa un discurs d'acord amb la filosofia de l'artista, de defensa dels drets humans i dels drets dels pobles.

El *Guer-Blanc* es pot visitar al Museu d'Art Palau Ferré de Montblanc (carrer Riber 17), juntament amb d'altres obres pictòriques, ceràmiques i escultòriques de l'artista.

Bibliografia

- Arnheim, R. (1977). *El Guernica de Picasso: gènesis de una pintura*. Barcelona: Gustavo Gili.
- Boix, E.; Creus, R. (1981). *Èpica del Gernika de Picasso*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.
- Marco-Palau, R.N. (2010): "Palau Ferré, Guer-Blanc. Picasso, Guernica" a Toda, A. *Congrés Internacional PB-PPCC: Camins de Trobada*. Tarragona: Publicacions URV.
- Palau Ferré, M. (1971). "Homenatge a Picasso a Nova York. Un quadre de Palau Ferré al Museu Everson". *El Correo Catalán*. 23 d'agost de 1971.
- Pujals, Joan Maria (1997). "Palau Ferré i la força astral", *Diari de Tarragona*. 8 juny.
- Salcedo, A. (2011). *Palau Ferré i el seu paradís*. Tarragona: Viena Edicions.